

Streszczenie

Rozprawa *Modelując matrycę niematerii* jest analizą wybranych zagadnień dotyczących istoty matrycy druku wklęsłego. Praca ta w szczególności skupia się na badaniu matrycy metalowej kwasorytu oraz na wartości jej wytrawianych elementów. Aby móc wymodelować oczekiwaną formę, artysta grafik mierzy się z rodzajem destrukcji. Tym samym na powierzchni matrycy zachodzi ekscytujący proces, doprowadzający do swoistego paradoksu zanikania materii.

Praca z substancją trawiącą, także z kwasem azotowym, jest ryzykownym rodzajem działalności twórczej. Można z łatwością i nieodwracalnie utracić formę, nad którą się pracuje. Ze względu na ograniczone możliwości korekty i ryzyko zniszczenia dzieła, matryca kwasorytu stanowi wyjątkowy i niekłamany rejestr procesów kreacyjnych, jest rodzajem palimpsestu. Poprzez wielowarstwowy zapis na płycie metalowej powstaje także ubytek. Puste miejsca są zatem również śladami aktu tworzenia.

Opisane dzieło artystyczne składa się z czterech obiektów, jest refleksją na temat utraconej materii w procesie trawienia metalu w technice druku wklęsłego. Tytułowa „niemateria” stanowić może wyzwanie dla twórcy i jednocześnie otworzyć nowe, nieznane przestrzenie działania.